

Bruinvissen in Noordzee sterven bij duizenden in vissersnetten.

36020

Britse en Deense vissers richten - zij het ongewild - massale slachtingen aan bij de bruinvispopulaties in de Noordzee. De dieren komen dikwijls in drijfnetten terecht die door de vissers voor enkele uren op de zeebodem worden gelegd. Vrijwel alle bruinvissen komen daarbij door verdrinking om het leven.

Jaarlijks zouden zo'n 17.000 bruinvissen op deze manier de dood vinden. Niet de vervuiling, maar wel de visserij vormt dus de grootste bedreiging voor deze zeezoogdieren.

D. Wouters**Een nieuw licht op strandingen van zeezoogdieren.**

36021

Over de mogelijke oorzaken van strandingen van zeezoogdieren werden reeds lang tal van theorieën verkondigd. De meeste wetenschapslui waren (zijn) van oordeel dat de hoofdoorzaak de vervuiling is. Onderzoek van 19 samen aangespoelde dolfijnen aan de Ierse kust werpt echter een nieuw licht op deze problematiek. Uit een pathologisch onderzoek bleek dat 18 dieren kerngezond waren... behalve de leider van de kudde die aan een zware hartziekte bleek te lijden.

De oorzaken van massale strandingen zijn dus blijkbaar nog complexer dan eerst werd aangenomen.

D. Wouters**Vijftig jaar geleden stierf Paul Pelseneer (1863-1945).**

36022

Op 5 mei 1945 verloor België met Paul Pelseneer één van zijn grootste wetenschappers. Reeds als scholier was Paul Pelseneer gek op natuurwetenschappen en was hij gebiologeerd door mollusken. Al spoedig ontpopte hij zich als één der leiders van de toenmalige "Société Malacologique de Belgique".

Zijn wetenschappelijke carrière startte in 1884 toen hij aan de U.L.B. afstudeerde als doctor in de natuurwetenschappen.

Tijdens zijn leven publiceerde Pelseneer niet minder dan 219 boeken en tijdschriftartikels. De meeste van zijn publikaties houden verband met malacologie, maar toch schreef hij ook een aantal artikels i.v.m. Crustacea, Bryozoa, e.a. mariene

organismen. P. Pelseneer ontdekte verder 20 molluskensoorten nieuw voor de Belgische fauna, en beschreef 43 totaal nieuwe soorten.

De gelukkigste jaren van zijn leven sleet Pelseneer in het marien biologisch station van Wimereux. In 1947 werd hem door het Institut de France de Cuvier-Prijs uitgereikt voor zijn wetenschappelijke verdiensten.

Zijn twee belangrijkste publikaties zijn ongetwijfeld "Introduction à l'étude des mollusques" en "Essai d'Ethologie zoologique d'après l'étude des Mollusques". Vanuit veldbiologisch opzicht is zeker het volgend artikel belangrijk voor ons : "Etudes sur la fauna littorale de la Belgique. Mollusques et autres animaux inférieurs recueillis sur la côte Belge en 1881" (gpubliceerd in 1891 in "Annales Soc. r. Malac. Belgique, 16 CLII-CLVI).

Paul Pelseneer zal ook eeuwig voortleven in het genus dat naar hem werd genoemd : **Pelseneeria** (Phylum Mollusca, fam. Eulimidae).

D. Wouters

Kwaliteits- of milieukeur voor vissers ?

36023

Door het conflict tussen Canadese en Spaanse vissers staat de visvangst-problematiek opnieuw in de schijnwerper. Door de nationale en Europese wetgevingen worden vangstquota opgelegd. Het grote probleem is dat er meer vlootcapaciteit is dan nodig om de vastgestelde quota binnen te halen.

Dr. Martijn Van Vliet, universitair docent bij de faculteit Bedrijfskunde van de Rotterdamse Erasmus Universiteit stelt in "De Water - Nieuwsbrief over integraal waterbeheer" van maart 1995 voor om een kwaliteits- of milieukeur in te voeren, om zowel aan de milieu-eisen als aan de vissers tegemoet te komen. Deze onderscheiding zou gegeven kunnen worden aan vissers die zich aan de vangstquota houden, die vis minder beschadigen, direct onder ijs brengen, en bovendien op een dusdanige wijze vissen dat het milieu zo min mogelijk belast wordt (minimale bijvangsten, minimale bodembeschadiging).

De consument zouden dan wel bereid moeten zijn een hogere prijs te betalen voor een milieuvriendelijk kwaliteitsproduct.

D. Wouters